

Evangelí del dijous de la setmana XXI de durant l'any: vetllar amb el cor i amb les obres

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XXI de durant l'any. “No sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor”. Encara que hi ha un moment concret per a la vinguda en glòria de Nostre Senyor, en realitat aquesta vinguda està permanentment anticipada avui i ara. Vetllar amb el cor és viure com si Jesús estigués venint a cada moment.

Evangelí (Mt 24, 42-51)

—Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Prou que ho compreneu: si l'amo de la casa hagués sabut a quina hora de la nit havia de venir el lladre, hauria vetllat i no hauria permès que li entressin a casa. Per això, estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.

¿Qui és el servent fidel i assenyat a qui l'amo ha confiat la gent de casa seva perquè els doni l'aliment al temps degut? Feliç aquell servent que el seu senyor, quan arriba, troba que ho fa així. En veritat us dic que li confiarà tots els seus béns. Però si aquell servent era dolent i es deia: «El meu senyor tarda», i començava a pegar als seus companys, i menjava i bevia amb els embriacs, vindrà el seu senyor el dia que menys s'ho espera i a l'hora que ell no sap; el

castigarà i li farà compartir la sort dels hipòcrites. Allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.

Comentari

Ja prop de la seva Passió, Jesús posa els interlocutors davant d'una pregunta fonamental: cap a on camineu a la vida i com ho feu? Què us mou? Per il·lustrar el que vol dir, fa servir exemples fàcilment comprensibles per tothom. Jesús parla de propietaris, de lladres i de servents. En aquesta vida tenim unes possessions i uns negocis que algú ens vol robar. Tothom que té una possessió o porta un negoci sap de la importància de vetllar pels seus béns, d'estar atent, de fer números, de protegir-se de les possibles causes de ruïna. Si un propietari no protegeix allò que li pertany o no fa

res perquè els seus treballadors obrin bé i amb responsabilitat, vol dir que les seves pertinences i negocis no li importen gaire. Un s'entesta pel que estima.

Jesús aplica aquests exemples a les ànimes. Tots tenim un tresor molt gran: hem estat creats, per amor, a imatge i semblança de Déu; hem estat cridats a ser-ne fills; la sang de Crist s'ha vessat per nosaltres.

Estimats, enriquits amb molts dons, capaços de Déu i capaços de fer alguna aportació a l'edificació de la família humana. Però hi ha algú que ens vol robar i separar de Déu i dels altres. Algú que vol entrar al nostre cor i buidar-lo de tot allò que és gran, omplint-lo d'aspiracions mesquines i egoistes, proposades, directament o indirecta, per algú que es presenta com a àngel de llum que ofereix coses aparentment grans, però que, al cap i a la fi, es revelen com palla que s'emporta el vent.

Jesús ens parla de la indolència i de la hipocresia. I ens pregunta: t'interessa el que t'ofereixo?, ho valores?, ho guardes?, ho conrees? L'estimes amb el cor i amb obres? Vetllar és estimar amb el cor allò que Déu ens ofereix. Vetllar és aprofundir en el coneixement dels tresors rebuts. Vetllar és cultivar, fumigar i podar quan calgui. Amb la il·lusió del pagès que espera la collita, amb la il·lusió que el Senyor ens trobi a cada moment, avui i ara, amb un cor enamorat. Aquests desitjos eficaços del cor són els que Déu escolta: aquí hi ha el moment de la nostra salvació, avui i ara que tinc entre mans.

Juan Luis Caballero // Photo:
Rungpranomkorn - Getty
Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
dijous-de-la-setmana-xxi-de-durant-
lany-vetllar-amb-el-cor-i-amb-les-obres/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-dijous-de-la-setmana-xxi-de-durant-lany-vetllar-amb-el-cor-i-amb-les-obres/)
(13/03/2026)